Αγαπάτε τους φίλους σας (Αγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 25 Νοεμβρίου, 2013

Η αγάπη προς τους φίλους
είναι ακριβή. Εγώ μιλώ για την αληθινή, θεία αγάπη. Βοήθησε το φίλο σου για το καλό -και ζήτησε τη βοήθειά του για το καλό- μόνον αυτό μπορεί να ονομαστεί **πραγματική φιλική αγάπη**. Επιθυμώ το φίλο
όχι για να κολακεύει τις αδυναμίες μου και να σκεπάζει και να δικαιολογεί τα λάθη μου αλλά, αντίθετα, να με διορθώνει στο κακό και να με υποστηρίζει στο καλό. Τέτοια φιλία είναι **καθαρτήριο**,
στο οποίο ο άνθρωπος καθαρίζεται από τις άγριες και χαμηλές συνήθειες και διαθέσεις. Η φιλία είναι πιο απαραίτητη στην ψυχή παρά στο σώμα. Στη θλίψη η σκέψη του φίλου φέρνει ευχάριστη όψη στο πρόσωπο. Στο νεκρικό κρεβάτι η παρουσία του φίλου ομορφαίνει το πρόσωπο του θανάτου. Η φιλία είναι πάντοτε η **ζωοδότρα πνοή** του αγγέλου που μας παρακολουθεί στη ζωή, που μας σηκώνει όταν πέφτουμε και μας εμπνέει όταν αποδυναμωνόμαστε.

Ανάλογα με το είδος της αγάπης που προσφέρει ένας
άνθρωπος στους φίλους του, τέτοιους φίλους θα βρει. Ο καθένας έχει το φίλο που του αξίζει. Ανάλογα με την ποιότητα ή το μέγεθος της θυσίας βρίσκονται οι φίλοι. Θα πρέπει να απαρνηθώ οτιδήποτε ευτελές για να μπορέσω να έχω για φίλο εκείνον που το ύψος της ψυχής του μ΄αρέσει. Και πρέπει να αποβάλω τον εγωισμό αγαπώντας έναν μη εγωιστή φίλο. Και πρέπει να αποβάλω τη θηριωδία αγαπώντας έναν ευγενή φίλο.

Η φιλία είναι σχολείο. Ό,τι είδους είναι η φιλία
τέτοιου είδους είναι και το σχολείο. Κάποιον η φιλία τον ανεβάζει στον ουρανό και άλλον τον τραβά στην κόλαση. Φιλίες οι οποίες είναι **συνωμοσία ενάντια στο καλό**
υπάρχουν αρκετές. Τέτοιες φιλίες υπάρχουν πολλές και στο περιβάλλον μας. Φίλοι μπορούν να γίνουν κι εκείνοι που ούτε γνωρίζονται ούτε σέβονται ούτε θυσιάζονται ο ένας για τον άλλον. Φίλοι μπορούν να γίνουν άνθρωποι διαφορετικής ψυχοσύνθεσης για το κέρδος. Φίλοι γίνονται άνθρωποι διαφορετικών αρχών όχι λόγω των αρχών αλλά για τον πλούτο. Λόγω ειδικού καθεστώτος για να πάρουν άδεια εργασίας και λόγω προμηθειών,

λόγω πλιάτσικου και κλοπής.

Φίλοι συχνά αποκαλούνται προσωρινά και εκείνοι που στο βάθος της ψυχής τους περιφρονούν ο ένας τον άλλον. Χαμογελούν ο ένας στον άλλον συχνά εκείνοι που με χαμόγελα καταπιέζουν ξεσπάσματα μίσους ο ένας για τον άλλον. Αχ αυτά τα φιλικά χαμόγελα! Συχνά σημαίνουν αυλαία πάνω από την κόλαση. Φίλοι γίνονται συχνά άνθρωποι λόγω δειλίας, συχνά από φόβο του ενός προς τον άλλον, πολλές φορές από ματαιοδοξία, συχνά λόγω του ότι βαριούνται. Αυτή είναι πρόσκαιρη και συμφεροντολογική φιλία -το μεγαλύτερο ζιζάνιο που μεγαλώνει στη γη και η μεγαλύτερη ντροπή των ανθρώπων.

Είναι λοιπόν περίεργο που οι άνθρωποι δεν αγαπούν τους εχθρούς τους, όταν δεν ξέρουν να αγαπούν ούτε τους φίλους τους; Είναι παράξενο να μην μπορεί να διαβάσει βιβλία το παιδί που δεν έμαθε την αλφάβητο; Πώς μπορεί να αγαπήσει ο άνθρωπος τον απόμακρό του, όταν δεν μπορεί να αγαπήσει τον πλησίον του; Πώς μπορεί ο Σέρβος να αγαπήσει τον Γερμανό, όταν ο Σέρβος δεν έμαθε να αγαπά το Σέρβο; Πώς οι μη γνωρίζοντες τον Θεό Ιάπωνες να αγαπήσουν τους χριστιανούς Ρώσους, όταν οι Ρώσοι δεν αγαπούν ο ένας τον άλλο; Ποτέ δε θα υπάρξει αγάπη προς τους εχθρούς, μέχρι να υπάρξει αγάπη ανάμεσα στους φίλους. Και δε θα υπάρξει αγάπη ανάμεσα σε φίλους, μέχρι να οικοδομηθεί επάνω στη **γνώση** των άλλων, το **σεβασμό** και τη **θυσία**.

Όσο η φιλία θα αποτελεί μόνο υπηρέτρια των κατώτερων στόχων, τόσο θα κυβερνά στον κόσμο το κακό.

Η χριστιανική αγάπη κινείται κυκλικά.

Πρώτα έρχεται η αγάπη προς τον εαυτό μας, κατόπιν η αγάπη προς τους φίλους μας, μετά η αγάπη προς τους εχθρούς μας και, τέλος, η αγάπη προς τον Θεό. Ο Χριστός την αγάπη προς τον εαυτό μας την πήρε για μέτρο της αγάπης μας για τους ανθρώπους και για τον Θεό. "Όπως αγαπάς τον εαυτό σου", λέει ο Χριστός, "να αγαπάς και τον πλησίον". Αν οι άνθρωποι είχαν χριστιανική αγάπη προς τον εαυτό τους, γρήγορα θα είχαν και **χριστιανική αγάπη** προς τους φίλους τους και προς τους εχθρούς τους. Αλλά αυτή η βασική αγάπη των ανθρώπων -η αγάπη προς τον εαυτό μας- ακόμα πλειοψηφεί ως ζωώδης, εγωιστική, αδηφάγα, ακάθαρτη, οπότε και κάθε άλλη αγάπη, βασιζόμενη σε τέτοια αγάπη είναι ομοίως τέτοια.

Όμως, θα έρθει μια καλύτερη εποχή, κατά την οποία οι

άνθρωποι θα αγαπιούνται περισσότερο με το πνεύμα και την αλήθεια, και λόγω του πνεύματος και της αλήθειας, και θα έχουν αληθινή αγάπη τόση όση είναι σήμερα η ψευδής αγάπη.

Θα έρθει εποχή κατά την οποία ο φίλος για τον φίλο θα είναι **ιερέας** και **εξομολόγος**, και όχι συνεργάτης στην συγκέντρωση πλούτου και την απόλαυση αυτού του κόσμου.

Θα έρθει εποχή κατά την οποία ο φίλος θα είναι για τον φίλο παρηγορητής και γιατρός, και όχι αποπλανητής και εξολοθρευτής της ψυχής.

Όταν έρθει αυτή η εποχή, τότε θα αρχίσει η αγάπη ανάμεσα στους ανθρώπους. Μα όσο μακριά και αν είναι αυτή η εποχή, βρίσκεται καθ΄οδόν και θα έρθει.

Η αγάπη με την οποία σήμερα οι άνθρωποι αγαπιούνται οδηγεί στην αυτοκτονία. Αλλά όταν έρθει εκείνη η εποχή θα φέρει μαζί της και την αγάπη η οποία θα **καθοδηγεί προς τη ζωή**.

Ακόμα δεν ήρθε η εποχή της αγάπης προς τους εχθρούς, αφού ακόμα δεν πληρούμε την εντολή για την αγάπη προς τους φίλους.

Αλλά θα εκπληρωθεί και η μια και η άλλη εντολή, γιατί δεν προέρχονται από τον άνθρωπο αλλά από τον Θεό. Και η θεϊκή εντολή δεν μπορεί να μείνει ανεκπλήρωτη. Δεν μπορώ, εγώ, αδελφοί μου, να σας παρακινήσω με τους αδύναμους λόγους μου, ώστε να εκπληρώσετε τις θεϊκές εντολές περί αγάπης. Όμως, θα σας κινήσει σε αυτό ο Θεός, ο οποίος κινεί τους ήλιους. Δεν μπορώ να σας δώσω ούτε τη δύναμη για τη γνώση ούτε τη δύναμη για το σεβασμό ούτε τη δύναμη για τη θυσία. Αυτή η δύναμη θα σας τη δώσει Εκείνος που έχει την παντοδυναμία στα χέρια Του και που κινεί τα σύννεφα με τις σκέψεις. Ο λόγος περί Θεού θα καταστεφόταν αν εξαρτιόταν από τους λόγους μου και από τις δικές σας συνήθειες. Αλλά ο λόγος περί Θεού, ανεξάρτητα απ΄ όλους εμάς θα πετύχει και θα νικήσει. Εκείνος του οποίου τα χρόνια δεν έχουν αριθμό και η οντότητά του δεν έχει τέλος δεν μπορεί να αφήσει το επίγειο σπίτι του στις διαθέσεις μας, στα αδύναμα δημιουργήματά του, των οποίων η αρχή και το τέλος σχεδόν συναντιούνται σ΄ένα σημείο και των οποίων η οντότητα είναι μια κουκκίδα. Δεν είναι ο άνθρωπος αλλά ο Θεός φερέγγυος και πιστός εγγυητής της βασιλείας της αγάπης στη γη. Ο Θεός μας είναι εγγυητής ότι ο ήλιος δε θα σβήσει πριν να δει τα τέκνα Του επί της γης να μοιάζουν στον επουράνιο Πατέρα τους. Κοίτα, σε λίγο καιρό θα σβήσει για μας ο ήλιος: Σκεπασμένοι

από το μαύρο πέπλο του θανάτου, θα μείνουμε κρυμμένοι από τον ήλιο. Αλλά γιατί να μη μας δει ο ήλιος, όσο ζούμε, σαν τέκνα που μοιάζουν στον επουράνιο Πατέρα τους; Ας υποσχεθούμε ότι θα δώσουμε τέτοια ευχαρίστηση στον ήλιο και πόσο μεγαλύτερη ευχαρίστηση σ΄εμάς και τους φίλους μας! Ας είναι αρωγός μας σ΄αυτό ο επουράνιος Πατέρας μας, και τώρα και στους αιώνες.

(Απόσπασμα από το βιβλίο "Αργά βαδίζει ο Χριστός", Εκδόσεις "Εν Πλω")

(Πηγή ηλ. κειμένου: xfd.gr)